

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., s.r.o., S.**, zastúpeného advokátkou JUDr. D., P., proti žalovanému: **Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. Banská Štiavnica**, Radničné nám. č. 8, Podnikové riaditeľstvo Žilina, Nám. M. R. Štefánika č. 1, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OV-PR 2008/001 zo dňa 4.2.2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/55/2008-81 zo dňa 6.5.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/55/2008-81 zo dňa 6.5.2009 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach nevyhovел návrhu žalobcu na prerušenie konania z dôvodu podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP o preskúmaní rozhodnutia uvedeného v záhlaví tohto uznesenia, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. o. z. Košice, zn. 5441000208 zo dňa 27.11.2007 o určení výšky poplatkov na rok 2008 na vypúšťanie odpadových vôd do povrchových vôd zo zdroja znečistenia C. S.

Krajský súd dospel k záveru, že v konaní neboli dané podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, pretože konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 6S/43/2007, nie je konaním o otázke, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci. Dôvodil, že posúdenie pojmu „zdroj znečistenia“ je jednou z námietok žaloby a pri preskúmaní tohto rozhodnutia sa s ňou súd musí vysporiadať. Dodal, že nie je povinnosťou súdu prerušovať konanie len z dôvodu, že predmetom

preskúmaného rozhodnutia je aj námietka posúdenia, či odpadové vody z prevádzkarne C., a.s., S., sú vypúšťané z jedného zdroja znečistenia viacerými výpustmi alebo jedným výpustom. Vyjadril názor, že ide skôr o technické posúdenie toho, ako sú odpadové vody z prevádzkarne vypúšťané a nie o právne posúdenie, ktoré bolo predmetom prieskumu iného konania a v inej veci.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil a návrhu na prerušenie konania vyhovel. Dôvodil tým, že súd v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/43/2007 prijal výklad pojmu zdroj znečistenia podaný správnym orgánom, na základe čoho aj prisvedčil jeho argumentácii týkajúcej sa posúdenia vypúšťania odpadových vôd. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že ide len o technické posúdenie veci, ktoré je v kompetencii správneho orgánu. Zdôraznil, že súd už raz v podobnej veci rozhodol, pričom je zrejmé, že vo veci rozhoduje ten istý senát krajského súdu a možno preto predpokladať, že rozhodnutie v predmetnej veci bude obdobné ako v predchádzajúcom konaní. Vyjadril názor, že v záujme hospodárnosti konania by mal súd toto konanie prerušiť a vyčkať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci sp. zn. 6S/43/2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 109 ods. 2 OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 2 OSP upravuje situácie, kedy súd na základe vlastnej úvahy môže rozhodnúť o prerušení konania, ak vzniknú v konaní určité prekážky. Na rozdiel od ustanovenia § 109 ods. 1 OSP, ktorý taxatívne vymenúva prekážky konania, v prípade ktorých je súd povinný konanie prerušiť, ustanovenie ods. 2 vymenúva prekážky, kedy je

posúdenie opodstatnenosti prerušenia konania ponechané na úvahu konajúceho súdu. To znamená, že je len na úvahe súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom vymedzenej prekážky konania, toto preruší, alebo bude v konaní ďalej pokračovať. V predmetnej právnej veci krajský súd náležitým spôsobom odôvodnil, prečo nevidel dôvod pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a preto odvolací súd v tomto štádiu konania jeho záver rešpektoval a rozhodol podľa § 219 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Pretože žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, súd mu náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 250k ods. 1 v spojení s § 246c a § 224 ods. 1 OSP nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. septembra 2009

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová